

DEBRECZENI SZEMLE

IRODALMI, SZINHÁZI, ZENEI ÉS KÉPZŐMŰVÉSZETI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	12 korona.
Fél évre	6 „
Negyed évre	3 „
Vidéki előfizetők bélyegköltsége egész évre 2 K.	

Felőlős szerkesztő és laptulajdonos:

SZATHMÁRY ZOLTÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Piac-u. 71. szám.
(Schwartz-ház) II. emelet, feljártat I. fölépcsőn.

Hirdetések feladhatók a városi nyomdában Dózsa György lap-metteur kezeihez is.

Jegyzetek a hétről.

Csodálatos előszeretettel jósoltuk meg a háboru legkezdetén annak kimenetelét. És nem csodálkozik e sorok írója, hogy legutóbb a legőszintebben ajánlották neki egy a delfi orakulum-hoz hasonló jósdai intézmény felállítását.

Pedig, hogy a magyar sajtó kilencvenkilenced részének ellenkező nézetével szemben, nem tartottuk lehetetlennek a tényleg be is következett háboruseredményt, ahhoz igazán nem a jósló tehetségünk, hanem a tárgyilagos tisztánlátásunk járult elsősorban hozzá.

Nem rokonszenveztünk se törökkel, se az egyesült balkán nemzetekkel holmi vérbeli, vagy felekezeti rokonság emóciói folytán, mi csak, egyetlen hivatásunk szerint, kulturális szempontokból következettünk előre a fegyveres-bilánc-ra.

Mert a kultúra, meg a szociális követelések mindennél előbbrevalók.

*

Nem a bolgár, a szerb, a görög, meg a montenegrói verte meg a törököt, hanem a *kultúra* győzött az *elmaradottságon*, a *világosság* előretörése elől volt menekülni kénytelen a *sötétség*. És a népek szociális jóléte felett örökös igazság győzött a szövetséges hadseregben.

Lehet, hogy a monarchikus érdekeknek keserű a harci eredmény pirulája, de majd csak lenyeli a magyar-osztrák nagyhatalom. És nem félünk a világháborútól sem. Elég szerénytelenek voltunk megjósolni, hogy majd megváltozik a nagyhatalomnak a statusquóra vonatkozó háboru előtti véleménye is. És ime már komplementirozik is a szerbek felé a külügyér...

A szövetségesek győztek, mert a kultúra friss levegőjében éltek. Mert szüztisztán őrizték lelkük mélyén a területhez való ragaszkodást, amelyet Magyarországon *honszerelmeknek* hívtak valamikor, ma pedig még területi ragaszkodásnak sem lehet hívni, mert a hazai területet is eladná olyik dicső magyar, ha megfizetnék érte.

A haladás, a modern-élés iránti erős hajlam győzött a szövetséges fegyvereken, a gondosan megalapozott hadi-tudomány. És bebizonyította például, hogy a tömeges erő nélkül elraktározása holt erő. Ezért voltak temperamentumosok a szövetséges hadak az előrenyomulásban s bágyadtak a törökök még a visszavonulásban is.

Egy tespedésben, szertelenkedéseiben elfajzott, degenerált nemzetet vertek vissza Ázsiába, a művelt Európa kulturájában lélekzett, nagy jövőre hivatott, évszázadokon keresztül edzett apró nemzetek. Az egészséges szociálistus mindenekelőt elsősor szele előtt hulltak porba a ronggyá vert török lobogók. A becsü-

letes munka tapodta sárba a korrupciót, amely fűrészpont lopott, robbanó-szer helyett a török srapperekbe...

*

A török katona éhezett, fázott, mert kenyérét, ruháját eldözsölték a főtisztek, a korrumpált hadvezetőség. És a török katona, a világ hét lustája csodájára, nem állott a talpára jogaiért, hanem lefeküdt aludni. A bolgár, görög, szerb, montenegrói, mikor észrevette, hogy a fenhéjazó török-uralom már az ő kenyérét is el akarja falni s készül lerángatni a testéről a ruhát, talpára állott s azt mondta: Nem tovább!

És új területeket harcolt ki az őt megillető kenyér, ruha megszerzésére. A török pedig futott.

*

Ilyen formán kell a dolgokat tekinteni, nem az elfogultság szemüvegén keresztül.

És akkor nincs okunk kétségbeesni azon, hogy a tunyaságot kiverte Európából az acélos ifjonti erő, hogy a gögös bornirtság felett győzött a lenézett, kigunyolt életrevalóság...

SAISON.

A kézfogásról.

Mi is tulajdonképen az, mikor valakivel kezét fogunk? A közhit szerint kölcsönös baráti érzetek kifejezése. Tehát udvariassági tény, mint a tengeren találkozó hajók lobogó jelzése. Azaz, megálljunk csak. A dolog talán mégsem így áll. Az a hadihajó tisztán csak udvariaskodik; míg a mi kézfogásunk érzelmek kifejezése, amely érzelmeknek legtöbbször nyoma sincs bennünk. Igen is. A kézfogás is, nálunk, a civilizált emberek egyik hazugsága.

Szörnyüségesen elterjedt ez a szokás, ami tulajdonképen a naiv, primitiv embereknél divó érintkezés módja. A művelt nyugaton már kevésbé divik; a messze keleten, vagy délen a szomáliknál, ha két kaszinói tag találkozik, egymáshoz értetik az orraikat. Mi már csak a kezeinkkel tesszük ezt. Mert mi már alkotmányos nép vagyunk. A művelt nyugati udvariasság megbiccenti fejét, mosolyog, hajlong plasztikai keccsel, de kezét csak akkor nyújt, ha messze földre távozik, avagy kiváló alkalmak adtán, mint pl. mély gyász, vagy ha nagy öröm kifejezésének szükségét érzik.

Egy nap megolvastam, nyolczvanhárom emberrel fogtam kezét. Ezek között kilencz volt olyan, akiket sohase láttam, nyolcz olyan, akiket megvetek, harmincznégy, akik rám nézve egész közönyösek, csupán harminckét egyén volt olyan, akiket őszintén öhajtottam üdvözölni.

A legtöbb kézfogás tehát hazudozás. A nagyurak ezt szokták mellékelni semmitmondó ígéreteikhez, nyomatékul; miután szavaik — olykor egész erkölcsi lényük — egy nagy „nesze semmi, fogd meg jól“, barátságos mosollyal nyújtják kezöket, — mint a mézáras az ökörcsontot, nyomtaték gyanánt. — Az ökörcsontnak azonban tartalma van; a nagyurak kézszorításában a legtöbbször még az sincs.

A földműves, kisiparos szörnyű buzgalommal nyújtogatja a kezét. Hja, kiakarja aknázni teljes mérvben az epochális „negyvennyolcat“. S uraink is szörnyű mód nyújtogatják kezeiket. Utoljára is semmibe sem kerül. Az iparos szívesebben vár a számlával, ha kezét fognak vele s azt mondják, hogy pár nap múlva jöjjön. A doktor silány díját is ez a kézfogás van hivatva, hogy tiszteletdíjjá tegye. A királyi ügyész, a pap, a hóhér, mind-mind kezét fognak az elítélttel. Gróf Lemezánról beszélnek, hogy 1876-ban, mikor Francescanit a hóhérnak átadta, kezét fogott vele s így szólt:

— Leben Sie wohl!

Sőt magam is emlékszem, mikor egyszer, a többek közt egy végrehajtó — nem tudom hanyadszor — felirta remek könyvtáramat és én a poklok legalsó extra fütésű helyiségébe kívántam s óhajításomnak hallgatólag is kifejezést adtam, ő befejezve funkcióját, eltette íróeszközeit és kezét nyújtott.

Ez a mánia azt hiszem, a parlamenti élet posztulátuma. — A honatyák népszerűségének ez a fő eszköze. Mert gondoljuk el csak, mennyi mindent össze kellene beszélniök, holott egy kézfogás mi mindent kifejezni képes. S aztán a kezét egyszerűen — megmossa az ember.

Itt volna valóban az ideje, hogy ennek az örökös pantomimikai hazudozásnak, a társadalmi művelt része is véget vessen, vagy azt legalább korlátozza. Ez a szokás így, mint nálunk is túlzott mérvben, azonkívül, hogy nevetséges, még — antihigienikus is.

Aesthetikai érzéssel bíró emberre nézve kell, hogy kellemetlen legyen idegen emberek kezét tapogatni. Lehet, hogy az a kéz, mely most az övét szorongatja, néhány perc előtt unesztetikus funkciót teljesített; lehet, hogy pénzt olvasott, mely valami ragályos egyéntől eredt, vagy épp egy perc előtt egy ragályos ember kezét szorongatta. Teljesen jogosult, indokolt az az ellenszenv, amely legtöbbször a kéznyújtás alkalmával benünk keletkezik: s ha alakulhatott oly egylet, mely egészségi szempontból a kalap levételével járó köszöntést perhoreskálja, sokkal indokoltabb lenne a kézfogás kiküszöbölése, vagy legalább annak korlátozása.

A kéz nyújtása csak abban az esetben kellemes, ha valamely szilfid gyöngéd, sima kezét érinthetjük, ilyenkor eltűnnek a bakteriologiai aggályok is.

Alkottassék tehát egy tizenegyedik parancsolat: Felebarátodnak ne nyujts kezét, kivéve, ha vízbe esett. Felebarátnődnek, ha az szép, persze fiatal s feléd nyújtja, megcsókolhatod, — — — eh bien, akár az ajkát is.

Sz.

Ritkán hallgatjuk el, hogy nem örömet beszélünk jócselekedeteinkről.

*

Még a lángész is kételkedik magában, ha azt látja, hogy nem hat. Azt hiszem, a pezsgő is víznek tartja magát, ha halvérü ember issza.

*

A megszokás több forradalmat nyom el, mint az összes fegyveres hatalmasságok.

VERSEK.

A Debreczeni Szemle számára írta ZIVUSKA ANDOR.

FELEDŐK.

*Aki tud feledni: nem tud szeretni mélyen;
Hamar hulló virág fakadt csak szívében...*

*Akinek az idő megőrli a buját:
Az csak hitte... mondta,
De soha se hordta:
A csalódott szívek tövis koszorúját!*

SZERELEM.

*Ösmeritek a szerelmet!
Játszva, könnyen ne mondjátok;
Az igazi szerelemben
Együtt van az üdv — s az átok...*

*Az igazi szerelemnek,
Kálvárián visz az útja;
Aki járja: tüske tépi,
Száz gyilkos seb holtra vérzi,
S oda hagyni még se tudja!*

Az utolsó szerelmes.

A Debreczeni Szemle számára írta HERCZEG FERENC.

A hegyek remetéje leereszkedett egyszer a völgybe, hogy megtudjon egyet-mást az emberek dolgairól.

Őszi alkonyat volt, mikor a havas lábához érkezett. Ez egy széljárta, kopár fensík volt. Nagy távolságban egymástól emberkoponya alakú nagy sziklák és magányos agglegényfenyők szomorkodtak a piros esti fényben.

A remete kissé elfáradt és pihenőre letelepedett egy utszéli szikla tetejére. Ekkor megpillantott egy férfit, aki batyúval a hátán fölfelé jött a lejtőn. Furcsa embernek látszott, Romeo jelmezét viselte, de a ruhája igen kopott volt, az arca fonnyadt, a haja gyér. A tartása azonban királyi volt, a profilja nemes metszésű, a szemé meg tüzesen ragyogott.

A vándor nem vette észre a remetét, hanem letelepedett a szikla tövében. Ott nagyot sóhajtott, majd kibontotta batyuját. Egy ócska gitár volt benne, néhány könyv, egy tör, egy selyem kötélhágcsó és egy fekete ébenfaszekrény.

A vándor később arany kulcsot vett ki a kebeléből és kinyitotta az ébenfa-szekrényt. A szekrényke teli volt rózsaszínű levelekkel, fonnyadt virágokkal, hajfürtökkel, szalagokkal női arcképekkel és hasonló liliommal. Egy nefelejtskék harisnyakötő és egy csipkés zsebkendő is volt benne.

Az öreg a szikla tetejéről is figyelemmel kísérte a vándor minden mozdulatát és a furcsa utipodgyász láttára hangosan elnevette magát. Az ifjú ember ekkor a haragtól szikrázó szemmel talpra szökött.

— Ki vagy te ott fenn? — kérdezte lángvörös arccal.

— A hegyek remetéje vagyok — válaszolt nevetve az öreg.

Erre elmosolyodott az ifju is.

— Akkor jó uton járok. Éppen téged kereslek.

— Hát te ki vagy?

— Én vagyok az utolsó szerelmes.

Az öreg fürgén lemászott a szikláról és kezét fogott az ifjuval.

— Nincs már több szerelem a világon? — kérdezte az, izgatott kíváncsiságtól szepegve.

— Nincs! — válaszolt komor meggyőződés hangján az ifjú.

Az öreg halkán elfütyentette magát nagy meglepetésében.

— Mit csinálnak most már az emberek? — kérdezte.

Az ifju kesernyésen mosolygott.

— Látszólag ugyanazt, amit eddig is csináltak, de nem szeretnek többet. Üres szívvvel és hazug ajakkal szeretkeznek, vétkeznek és csálnak, párosodnak és házasodnak, de nem szeretnek többet. Mert tudnod kell, hogy a szerelem meghalt.

— Végérvényesen és visszavonhatatlanul?

— Meghalt! — ismételte tompa hangon az ifju?

— És milyen betegség pusztította el?

— Nem halt meg természetes halállal. Öngyilkosságot követett el.

Az öreg összecsapta két kezét.

— Óh, a boldogtalan! És mi a végzetes tettének oka?

— A kétségbeesés. Egy nap ugyanis váratlanul kinyílt a szeme, ekkor meglátta önmagát és gondolkodni kezdett...

— Gondolkozni! A szerelem? — sópánkodott az öreg. — Most már mindent értek!

A két férfi elhallgatott és elmerengve nézte a leáldozó nap cinóbervörös gömbjét. A lejtőn fagyos esti szellő bontogatta szárnyait. A hosszú hallgatást az öreg törte meg. Halk, a férfias megindulástól remegő hangon szólt:

— Szegény barátom, most már mondj el nekem mindent. Ifjabb éveimben magam is közel állottam a megboldogulthoz és szeretném tudni, milyenek voltak életének végső napjai.

Az ifju beszélni kezdett, ugyancsak halk és a férfias megindulástól remegő hangon.

— Mondom, a szerelemnek kinyílt a szeme és gondolkodni kezdett...

— Hogyan is tehetett ilyet?

— Ugy látszik, ez már velejár a mai korrall...

A modernség tragikumai.

— És minő eredményre jutott elmélkedés közben?

— Arra jutott, hogy nem szerelmének tárgyát, hanem tulajdon rögeszméjét, tehát önmagát, saját lényének egy részét szereti. És ezzel megszűnt annak lenni, aminek hitte magát.

Az öreg fanyar arcot vágott.

— Kérlek — mondta — ne általánosíts! Ugy sejtem, hogy a szerelem öngyilkosságának színhelye a te bensőd volt. Beszélj magadról.

— Helyes — válaszolt az ifju. — A dolog úgy esett, hogy már régóta gyanítottam valamit. Egy napon aztán világosság támadt bennem. Világosság lett előttem, hogy én, aki koromnak legszenvedélyesebb szerelmese vagyok és akinek létföltétele és életeleme a szerelem, én, Romeo, nem Juliát szeretem...

— Hanem?

— Egy láthatatlan fantómot imádok. Tudnod kell, hogy a férfival vele születik ez a fantóm, mely egyéniségének női ikertestvére, pozitív lényének negatív kiegészítője. Ugy is mondhatnám, hogy minden Romeo magával hozza a világra és magában hordja jövődjé Juliájának nyersanyagát. Ezt az anyagot szerelmes korában maga gyurja, formálja

és mintázza. Első sorban azt adja bele, ami saját lényéből hiányzik és ami után állandó vágyat érez.

— Te milyen fantómot formáltál magadnak? — kérdezte az öreg.

— Az pozitív lényemnek negatív kiegészítője a tisztaság, a hűség, a szelidség és szenvedélyesség. A nagy vágyat e tulajdonságok után, mely maga a szerelem, állandóan magammal vittem, mint egyéniségem egy részét. Ha a nagy vágy időközönként észrevétlenül lappangott bennem, akkor nem voltam szerelmes. Szerelmes akkor lettem, ha egy husból és vérből való nő felébresztette a bennem szunynyadó fantómot. Ilyenkor azt tettem, hogy a szeretett fantómra ruháztam a nő külső alakját, akár egy ruhát és elhittem magammal, hogy a kettő egy. A nő, ha — mint mondani szokás — viszonyszeretett, ösztönszerűen megsejtetem, hogy miről van szó és igyekezett olyanná lenni, amilyennek én teremtettem a fantómomat. A csalódásom többé-kevésbé tökéletes volt és magam többé-kevésbé boldog voltam mindaddig, míg közel nem férköztem a lelkéhez. Ekkor hamarosan kitűnt, hogy az én szerelmemnek semmi köze a nőhöz. A husból és vérből való nő csak a ruha, melyet ráadtam az ideálomra. Ez a ruha azonban nem illik rá, hol szűk, hol bő neki. A nagy különbség, mely a szeretett fantóm és a husból és vérből való nő között van, volt életem száz keserves csalódásának oka.

— És mit tettél olyankor, ha csalódtál?

— Hü maradtam ideális szerelmemhez, álmaim Juliájához és szakítottam reális szeretőmmel. A nők persze nem értettek meg és következetességemet léhaságnak, hűségemet csapodárságnak nevezték. Egy nap aztán gondolkodni kezdtem és beláttam, hogy szerelmem tárgya nem a nő, hanem a saját énem negativuma, a bennem élő fantóm. E pillanatban a szerelmem meglátta önmagában az elérhetetlen vágyat, megértette saját csalárd voltát és szegényében és rémületében kivégezte önmagát.

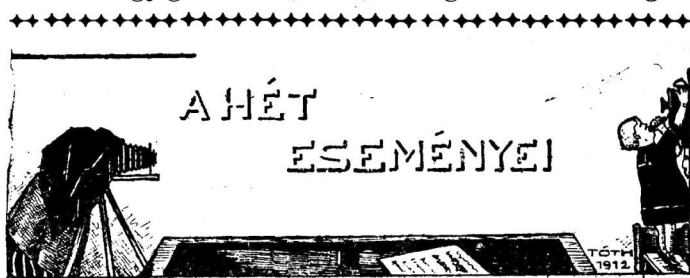
A remete elgondolkozva simogatta ősz szakálát.

— Baj, baj — mormogta. — Mit fogsz most már tenni?

— Ezt tőled szeretném tudni. Azért is kereslek föl.

Az öreg hosszan tekintett az utolsó szerelmes szemébe, majd szeliden mondta:

— Ugy gondolom, fiam, te megértél a házasságra.

Az első hó.

A Debreczeni Szemle számára írta TÁRNAI IVÁN.

Reggelenként az az első dolgom, hogy személyem körüli miniszteremtől K. Nagy János mindenestől az idő iránt érdeklődjem. Az ő nb. válaszától teszem aztán függővé, hogy tovább kacérkodom-e *Morpheus ural* vagy pedig elszánom magam a ritka szép kora reggel élvezésére. (NB. ritka szép *nekem*, mert minél ritkábban kelek korán.)

Hanem a minap, belátom, megfeledeztem az

etiket előírta udvariasságtól és magyarul szólva, számárnak neveztem K. Nagy János urat. Hogyne, könyörgöm, mikor azzal állít be, hogy térdig érő hó esett az éjjel. Hisz tegnap csillagos ég volt az altatónk, semmi jele a föld színe változásának. És ime, igaz van. Fehér a föld, hótakaró borul a világra. (Mellesleg szólva, a térdig érő hó, arasznyira zsugorodott össze.) A bukszusok kíváncsian kandikálnak elő a fehér prém alól s a kerítésoszlopai divatos fehér sapkákkal fejükön bámészkodnak reám.

Ki tudna ilyenkor odabent maradni. Mikor előtte nyújtózik a Hortobágy leterítve hófehér abrosszal egész odáig, ahol a fehér is szürkének látszik már s összefolyik az ég olmos színével. Hijja ez a fehérség az embert, csalogatja: „Jere, gázolj reám, süpedj belém!”

A hó adja meg a tél poézisét. Addig csak didergő fákat, kopasz ágakat, minden díszétől megfosztott kopár földet lát a szem. Mikor aztán leesik az első hó, szép szőnyeg terül a mezőre, zuzmarából virág nyit a kertben, fehér lombok fakadnak a fákon. A havas táj olyan megnyugtató, mint egy puha ág dagadó vánkosaival. Szinte éri az ember azt a nyugalmat, amelyben kipiheni a természet azt a munkát, mit a nyáron végzett, amellyel ellátta az élők seregét kenyérrel.

S odabent a városban, a szép asszonyok, vig fiuk is komolyan kezdik benni a telet. Amig meztelenül érkezett addig, megvetették, de hogy most fehér prémesbe öltözve kopogtat be, most imponál. Hiába, csak ruha teszi az embert. S egyszeribe téllé lesz, a csúf hideg ősz. Itt-ott mecsördül egy korai szánkó csengője. A Csokonai-kert bokrai közt pajkos fiuk gyurják a hólapdát s az egyik lámpának támaszkodva morfonditózik egy újdonsült hóember, az obligát pipával szénből febrikált agyarái között.

A napszamosok meglegedetten huhognak tengerükbe. Van hó, lesz kenyér! A házmesterek pedig, eddig nem hallott áldásokkal emlegetik a szegény havat. Lehet, hogy ő velők nem mer kikötni a szegény, de mire egyet alszunk, eltűnik a föld színéről s nem marad utána más, csak a sár, az is csak azért, hogy a bölcs elmék elmondhassák, hogy ime, ilyen az élet, ma ragyogó, vidám s mi lesz belőle? Sár.

— **Aczél Gézá**t felfüggesztették. Ez volt a hét szenzációja Debreczenben. Sokan nem azért örültek neki, mert az állítólagos vádak beigazolását látták a felfüggesztésben, hanem, mert szenzációs dolog, ha egy városi főmérnök ilyen helyzetbe jut. Mi a magunk részéről még csak nem is sajnáljuk, hogy ezt a nagyműveltségű, elsőrangban képzett tisztviselőt felfüggesztették, legalább igazai napnál világosabbak lesznek. Mert mi ha nem is tartanánk Aczél Gézá *becsületes* embernek, mint ahogy eddig nem volt okunk benne kételkedni, sokkal *okosabb* embernek tartjuk, minthogy meghagyta volna magát fogatni. Hanem, hogyha a városi mérnököket egymás után függesztetik fel, hogy akkor a nagy igazság keresés közt mi lesz a mi mérnököket igénylő műveinkkel, igazán nem tudjuk. Végül is se főmérnökünk, se vízvezetékünk, se más hasonló intézményünk, ez mégis sok a sorstól és Juhász Ignácéktól.

— **Szomoru télre** lesz kilátásunk. Máskor már ilyenkor tele voltak az ujságok mulatságra való előkészületekkel, most egyetlen sor sem hívja fel a figyelmet a következő vigalmakra. Mert bizony nem sok kedvünk lehet a jótékony célu mulatozásra,

hiszen, ha így halad az idő, még magunk is rászorulunk a jótékonyagra. Ma-holnap ott tartunk, hogy több lesz a segélyezendő, mint a segélyt nyújtó. És bizony az idén a Berger Móricék, Fráter Erzsébetek nem sok jót remélhetnek a közönségtől.

A Hungária kávéház asztaltársaságai közül talán a legrégebbi a Vasuti asztal, de minden esetre

a legnépesebb. Persze, mindig változik az asztal, amelynek u. n. kültagja, a város előkelő társadalmának minden rangu foglalkozású tagjai. Most ismét eltávozott egy asztaltárs, akinek jóízű humora sokszor hozott derűtséget a délutáni kávéházi hangulat számára s aki a régi időkből fennmaradt egyetlen kávéházi tarokkpartie egyik rettegett pagátfogója volt. Szigeti Jenő vasuti mérnökről van szó,

akit áthelyeztek a budapesti építési és pályafenntartási osztályhoz s a napokban bucsúztatott a debreceni építész- és mérnök-egylet. Aczél Géza, Sztankay F. Béla, Polgár Zsiga meg a többiek szép pohárköszöntőkben annyi dicséretet mondtak róla, hogy a hét krónikása felesleges munkát végezne azok ismétlésével. Így csak azzal bucsúzunk tőle: A viszontlátásig, majdan nagyobb rangban, pozícióban.

(!) **Szegény Branstedter Mária**, akármilyen öreg, régi korba való asszony voltál is, azt csakugyan nem érdemelted, hogy egy *paraszt-szekér* gázoljon holtra, na a villamos-vasutak, autók korában. Mintha csak a sors azt akarta volna igazolni a sok repülőgép katasztrófák mellett, hogy az életnek minden téren meg vannak a martirjai s nemcsak az ördögös szerkezetű gyorsforralók terjesztik a tűzveszedelmet, hanem a legtöbbször egy gyufaszál. S a villamos rövidzárlatok, villamos elgázolások miatt kár az előrehaladottságot szidni. Mert sohasem a tudomány pusztít, hanem az emberi tudatlanság. Az ellen pedig a görög istenek is hiába küzdöttek.

— *Ha nő vagy férfi* olcsón akar öltözködni: szöveget Fischer Adolf és fia (Piac-u. 61.) cégnél szerezzé be.

— *Löbl Gyula és Társa* látszerész és fényképészeti szaküzlete Piac-u. 63. szám. Telefon szám 869.

Zanderezés Svéd gymnastika gyenge testalkatnak fejlesztésére. Orvosi massage. Forrólég. Villamos. Dr. Szász Adolf debreceni Zander-intézeté Piac-u. 59 sz. Földszint, (Telefon 389 szum.)

SZINHÁZ.

Színházi hét.

A színházi hét műsorát a „*Színészvér*“ dominálta, ez a romantikus, de avult eszközökkel dolgozó librettóju, szubtilis, de nagyon is kis igényekkel fellépő zenéjü operette.

Inkább énekes vigjátéknak lehetne a darabot nevezni, mely budapesti bemutatójától hosszú idők után került nálunk színre nagyon is lelicitált jogdíja jóvoltából.

A darab elég szép érdeklődést biztosított magának az eddigi előadásokon, ami *Falussy István* gon-

dos, választékos izlésű, művészi alakításának tulajdonítható. A darab rezignált hangulatu jeleneteiben igazán meglepett bennünket bensőségteljes drámaiságával. Pompás alakítást nyújtott *Halassyné* S. Etel, vérbeli művésznő mivoltáról kétségtelen bizonyosságot szolgáltatván. Csodásan szépen énekelte belépőjét *Solti* Ernő, ez a jelentős művészi pályafutás betöltésére hivatott énekes s kedves volt *Borbély* Lili. Pont, eddig van. Igazán örülünk, hogy legalább ennyi jót mondhatunk az előadásról.

A *Gyurkovics leányok* előadása keretében a debreceni születésű *Payer Margit* mutatta be sziniiskolai képzettségét. Kedves, pompásan beszélő, szép jövőre hivatott fiatal színésznő.

Az előadás alig haladta meg a diletantizmus szintjét, csak Bérczi volt kivétel s bizonyos mértékben Lajthay Károly.

Volt egy délutáni előadás is az ifjuság épülésére. A diákok ez előadáson mindenesetre okulhattak, hogy sokkal jobban meg kell tanulniok a szerepet, mint az előadók legnagyobb művésze is a szerepét.

S—r.

IRODALOM.

Politikusok pongyolában. (A t. Házból.) Ez a címe a *Tábori Kornél* szerkesztésében megjelenő *Vidám Könyvtár* uj, 13-ik. füzetének. Fél száz történet, eset, színes skicc van benne: nívós bizonyosságai a szerző, *Kun Andor* finom, olykor csipős, de sohase izléstelen humorának. Ez a derűsen karakterizáló, mókásan leleplező füzet 40 filléért kapható a könyvesboltokban, trafikokban és a vasuti állomásokon.

Primrose kisasszony. Flers és Caillavet pompás darabja, a magasabb rendű francia vígjáték egyik legpompásabb modern példája alig, hogy kikerült a Vigszínház színpadára, már nyomtatásban is olvasható a *Fővárosi Színházak Műsora* című sorozatos vállalatban. A Lampel R. (Wodianer F. és fiai) cég adta ki; ára 60 fillér.

Az élet meséi. A magyar zsurnalisztikában már szint speciális fogalommá vált a *Fényes László* neve, amely a *Nagyharang* (Ujságírók Könyvtára) legujabb kötetének lila címlapján tűnik föl most. A meghajszoltak, az elesettek fáradhatatlan patrónusa *Fényes László* és egyuttal kegyetlenül őszinte leleplezője a különböző visszaéléseknek. Ez a könyve pedig úgy hat, mint valami művészi kvintesszencia; leginkább megkapó, néhol feledhetetlenül szívbemarkoló riportjai sorakoznak itt. A csinos kiállítású könyv 1 korona árért minden könyvesboltban és ujságárudában kapható.

Az e rovatban felsorolt művek kaphatók *Hegedűs és Sándor* könyvkiadóhivatalában, Kossuth-utca 11. szám.

ZENE.

A Zenekedvelők Körének hangversenye.

A *Zenekedvelők Köre* igazán stilszerűen nyitotta meg a nagyon élénknek ígérkező hangversenyszerezont. A műsor maga kiváló műzlelésről tett bizonyosságot s emellett kidomborította, hogy milyen jegy alatt is kell győznünk. A magyar klasszikus zene csodálatos művészi szépségeire mutatott rá. Vissza vitt bennünket a régi multakba, hogy rávilágítson patinás, de örökbecsű műremekeinkre. Bizonyos harmonikus összecsendülése volt a Kör első hangverseny programjának, melynek összeállításában ráismertünk a dr. Spitz Lipót distingvál izlésére.

Vágó Lénart Gita nem világhírű énekesnő, pedig csodálatosan nagy művészi egyéniség. Mezzó-sopránja a legmegvesztegetőbb hatású hangok közé tartozik, Stefaniai Imre abszolút becsű művésze pedig a zongorát szeretőknek hozott valódi műélvezetet.

Előbbi műsorának kiemelkedő pontját a Régi magyar dalok képezték. A Gályarabok énekétől kezdve egész a legmodernebb, megzenésített Ady-dalokig hallottuk a klasszikus magyar muzsika dicséretét a kiváló énekesnőtől, akinek interpretáló művészete feledhetlen lesz a debreczeni előkelő közönség előtt.

Stefani legjobban tetszett nekünk Chopin-cyk-lusában. A csodálatosan egyéni műformák, a romantikusan bűbájosan sok színű müzene e nagy lángelméjének pompás értelmezésében láttuk az ő művészetének főerősségét.

A szezon nyitó debut-höz mindenesetre gratulálunk a Zenekedvelők Köre vezetőségének.

Szemlész.

A Filharmóniai Társaság első hangversenye vasárnap lesz, melyen fellép Hoehn Alfréd, a kiváló zongora-virtuóz. A világhírű művész műsora a következő:

I. Prélude, Choral et Fugue. Césár Franck. Sonate C-dur, op. 53. L. Beethoven.

II. Carnaval. R. Schumann.

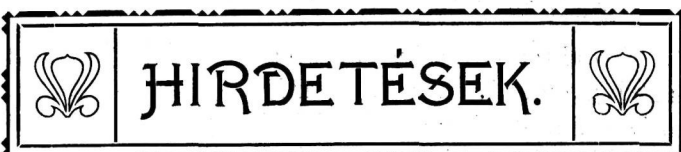
III. a) Prélude D-moll. F. Chopin; b) Nocturne op. 62. H-dur. F. Chopin; c) Cherso Cis-moll. F. Chopin.

IV. a) Barcarolle op. 10. 3. S. Rachmaninoff; b) Jeux d'eaux. G. Ravel; c) Konzerttude Des-dur. Liszt; d) Don Juan Fantasie.

A Filharmonia Társaság tagjai a hangversenyen díjtalanul vesznek részt; kik tagsági jegyüket még nem kapták meg, sziveskedjenek átvenni a Csáthy Ferenc könyv- és zenemű kereskedésében, vagy este a pénztárnál. Ugyanott válthatnak jegvet a nem tagok 6, 4 és 2 koronáért.

Mindenféle zeneművek kaphatók Csáthy Ferencz, Debreczen legrégebb könyv-, papír- és zeneműkereskedésében, Egyház-tér.

Regény folytatás a jövő számban jön.

A **Crème Simon** nem új szer, alaposan ki van próbálva. Tonikus és enyhítő elvek szerint van összeállítva és az egyedüli **gyógyhatásu** enyhítő szer. A Crème Simon fehéríti és gyengéddé teszi az archórt, adván neki csodálatos üdéséget és bársonyszerűséget. Illatja gyönyörű. Hölgyek, akik toillettjeikhez naponta használják, állandóan megtartják a **fiatalosság látszatját és üdéséget.**

Csödtömög eladási hirdetés.

Közhirre teszem, hogy Márton Ferenc kereskedő (Degenfeld-tér 8. és Csapó-u. 18. sz.) csödtömögéhez tartozó s a csödleltár 1—264. és 284—725. tétélei alatt felvett rövidárúk, szövött árúk, női confectionok, amelyeknek beszerzési ára 17,884 K 17 f., becsértéke

5731 K 72 f., továbbá a csődleltár 265—283. és 726—747. tételszámai alatt felvett üzleti berendezés, amelynek beszerzési ára 2689 K 40 f., becsértéke 627 K zárt ajánlat útján el fognak adatni.

A zárt írásbeli ajánlatok alulírott csődtömeggondnok irodájában (Deák Ferenc-u. 10. sz.) 1912. évi november hó 14-ik napjának déli 1. órájáig nyújtandók be a becsérték 10%-nak, mint bánatpénznek egyidejű letétele mellett s ugyanezen a napon délután 4 órakor fog a csőd választmány a beadott írásbeli ajánlatok felett határozni.

Az árukra és a berendezésre külön ajánlat is tehető.

A választmány fentartja magának a jogot, hogy az ajánlatok fölött szabadon határozhasson s esetleg valamennyit visszautasíthassa.

A választmány az áruk minőségéért, mennyiségéért s esetleges leltárbeli tévedésekért szavatosságot nem vállal.

A vételi illeték a vételáron felül vevőt terheli.

Azon ajánlattevő, kinek ajánlatát elfogadják, tartozik a vételárat és a vételi illetéket 3 nap alatt kifizetni s az árukat ugyanezen idő alatt az üzlet-helyiségekből elvitetni.

Ha vevő 3 nap alatt a vételárat ki nem fizeti, bánatpénzét elveszti s ha az áruk márodszor az ajánlatnál olcsóbban adatnának el, a külömbözetet, valamint a felmerülő költségeket és kárt viselni tartozik.

A leltár irodámban a hivatalos órák alatt megtekinthető s az árukat a helyszínen a venni szándékozókknak megmutatom.

A berendezéseket a csődválasztmány jóváhagyásának a fentartásával szabad kézből is eladom. Debreczen, 1912 november hó 5.

Dr. Elek Dezső,

ügyvéd, tömeggondnok
Debreczen.

Pályázat házfelügyelői állásra.

A debreczeni református egyház új bérházához házfelügyelőt óhajt alkalmazni, egyelőre a 49. sz. lakás bér nélküli használatából álló javadalmazással és majd a tényleg befolyó bérjövedelem félszázalékának odaengedésével, ami iránt a presbýteriumhoz immár előterjesztés is tétellett.

A házfelügyelő kötelességeire vonatkozó szabályzat az egyház irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthető.

Felhivatnak azok, kik erre az állásra pályázni kívánnak, hogy kérvényeiket kellően felszerelve ez évi november 15-én déli 12 óráig az egyház iktató hivatalába adják be

Kelt Debreczenben, a református egyház bérházépítettség-bizottságának 1912. évi október hó 18-án tartott üléséből.

Dicsőfi József,
lelkészelnök.

Kovács József,
főgondnok.

352—1912. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a debreceni kir. törvényszéknek 1912. évi V/20,836. számú végzése következtében Sajó Béla dr. ügyvéd által képviselt Nasch József utóda javára 247 K 09 fillér s jár. erejéig 1912. évi október hó 1-én fogantatosított végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1419 korona 68 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: boltberendezés, fűszer, vegyes és rövidáruk, alsó ruhák, kendők és egyéb tárgyak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a derecskei kir. járásbíróóság 1912-ik évi V/184—1912. számú végzése folytán 247 kor. 09 fill. tőkekövetelés, ennek 1912. évi augusztus hó 10. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 84 kor. 46 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Konyáron, álperesnek a vasuti vendéglő átellenében levő üzletében leendő megtartására 1912. évi november hó 27. és esetleg következő napjának délelőtti 9 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igényrőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Derecskén, 1912. évi november hó 2. napján.

Sir Nándor,
kir. bir. végrehajtó.

LUDESER JÁNOS, DEBRECZEN,
Városház épület. ==

Különösen színházi sálakban,
kesztyűkben, legyezőkben és
illatszerekben nagy választék.

Színházi bluzok féláron.

HETI MŰSOR :

Szombaton : Romeo és Julia. Vasárnap d. u. Tolonc, este Árgyil és Tündér Ilona. Hétfőn és kedden ugyanaz. Szerdán Leányvásár. Csütörtökön és pénteken Ostrom.

Özv. Dankó Béláné és Társa

EKLI JÓZSEF

a város legrégebb s legdusabban felszerelt temetkezési vállalata.
Üzlethelyiség Kossuth-utca 15. szám. Telefon 322. szám.

Telep : Széchenyi-u. 28. szám. Saját ház.

Éjjeli felvétel : Csapó-u. 16. szám. — Telefon 66. szám.

Minden a temetkezés szakmájába vágó megbízást a tulajdonos személyes felügyelete mellett végzünk bármely vidék vagy külföldön is.

Dr. Grósz Pál orvos lakását Hatvan-u. 1. alá (a debreczeni református egyház új bérpalotájába) helyezte át.

Hirdetés.

A debreczeni református egyház bérházában kisebb-nagyobb lakás még bérelhető lévén, felhivatnak az érdeklődők, hogy a lakásokra vonatkozólag ajánlataikat 10 százaléktól bántapénz letételével mielőbb annyival inkább adják be, mert megtörténhetik, mint már több ízben megtörtént, hogy az átalok választott lakást más bérlő ki előbb.

Felvilágosítások Hódy Béla levéltárnoknál az egyház hivatalában, Tóth István építésznél az építési irodában (Egyház-tér 9.) és Márton Imre ügyvédnél Piacz-utca 44. sz. a. kaphatók.

A boltok is el lesznek látva 8—10 nap alatt vasportáléval: tehát ezekre vonatkozólag is elfogadtatnak az ajánlatok.

Dicsőfi József,
lelkész elnök.

Kovács József,
főgondnok.

Rómeo és Julia.

Szerelmi tragédia 7 képben. Irta: Shakespeare. Fordította: Szász Károly.
Rendező: Lajthay Károly.

Személyek:

Escalus, fejedelem — — — — —	Szabó Gyula
Paris. fiatal nemes, a fejedelem rokona	Szászhalmy Gy.
Nontaque) két ellenséges — — — — —	Perényi József
Capulat) ház feje — — — — —	Székely Gyula
Rómeo, Montaque fia — — — — —	Lajthay Károly
Mercutio, Romeó barátja — — — — —	Bérczy Ernő
Benodio, Montaque rokona — — — — —	Szilágyi Ernő
Tybált, Capuletne unokaöccse — — — — —	Pethő Pál
Lőrinc, ezredes — — — — —	Kemény Lajos
Órtiszt — — — — —	Kállay Károly
Montaque né — — — — —	Arday Vilma
Capuletne — — — — —	Uti Gizella
Julia, leánya — — — — —	Hallassy Mariska
Dajka — — — — —	H. Serfőzi Etel

Elsőrangú úri-divatárúk, „ITA“
és „BORSALINO“ kalapok,
különleges nyakkendők a legszebb választékban

Frank Testvéreknél

Piacz- és Szent-Anna-utca sarok. — Telefon 749.

Argyil és Tündér Ilona.

Eredeti néprege, zenév 1 és táncokkal 3 felvonásban. Irta: Szigligeti Ede.
Zenéjét szerzette: Doppler Károly. Rendező: Kaszay K. Karn. Schuster J.

Személyek:

Akletur, avar fejedelem — — — — —	Szilágyi E.
Fejedelmű — — — — —	Uti Gizella
Baján) — — — — —	Bérczi
Csátár) fiaik — — — — —	Szászhalmy
Argyil) — — — — —	Pethő Pál
Galiba, vénasszony) az avar — — — — —	H. Serfőzi Etel
Delike, ennek huga) fejedelem — — — — —	Csanády I.
Bojt, kertész) cselédei — — — — —	Falusy I.
Táltos — — — — —	Perényi József
Avar harcos — — — — —	Kállay K.
Adorján, öreg székely — — — — —	Kassay K.

Alboin, longobárd király követe — — — — —	Kolozsváry
Usdibald, a gépida király öccse — — — — —	Székely Gy.
Ilona, ennek leánya, tündér. — — — — —	Vajda I.
Hadur — — — — —	Kovács K.
Atilla árnya — — — — —	Solti E.
Ármány — — — — —	Kemény L.
A szerelem tündére — — — — —	Aranyossi Anna
Gyűlölség) — — — — —	Máté Gy.
Irigység) testvér manók — — — — —	Szabó Gy.
Viszály) — — — — —	Farkas P.
Manó — — — — —	Szemző E.
Idő — — — — —	Rózsa I.
Mult) — — — — —	Arday A.
Jelen) gyermekei — — — — —	Repkai B.
Jövő) — — — — —	Vámos G.

Fenyő Sándor

és Fia

Piacz-utca 63. sz.

Alapított 1877-ben.

Férfiszabó- és divatüzlet. Legújabb bel- és külföldi gyapjuszövetek. Nagy raktár kalapok, nyakkendők és minden e szakmába vágó tárgyokban. +++++

Saját gyarmányu FEHÉRNEMŰEK
Világhírű **HABIG**-kalapok.

A toloncz.

10 arany pályadíjjal nyert énekes népsziumú 3 felvonásban. Irta: Tóth Ede. Zenéjét szerzette: Erkel Gyula. Rendező: Kemény.

Személyek:

Kontra Fridolin, bpesti magánzó — — — — —	Szabó Gyula
Krizsa, felesége — — — — —	Halasiné S. Etel
Miklós, ennek fia, első férjétől, mészáros mester — — — — —	Székely Gyula
Ábris, mészáros legény — — — — —	Pethő Pál
Dolgos, városi jegyző — — — — —	Szászhalmy György
Rigó, városi bíró — — — — —	Kolozsvári
Péter, kisbíró — — — — —	Kiss Imre Sándor
Ördög Sára vén koldusasszony — — — — —	Uti Gizella
Angyal Liszka, cseléd Kontraéknál — — — — —	Csanády Irma
Mravcsák Johann, öreg vándorló legény — — — — —	Zilahy Gyula
A „Jó lelkű“ koresmáros — — — — —	L. Farkas Pál

Gyökeres tyukszemirtő Kárpáti-szesz kőszvényes szemölcsöt, tyukszemet kiváló hatással bír. Ára 1—2 K.

és bőrkeményedést azonnal megszünteti. — Ára Alatus apróvész eleni szer, csodás hatása. +++++
70 fillér. +++++ Ára 1—2—4 korona. +++++

A fenti szerek egyedüli főraktára és készítője
HARSÁNYI LAJOS gyógyszerháza
a „Reménység“-hez Debreczen, Csapó-u.

Angyal Liszka cseléd Kontraéknál, ahol az urfi Miklós szerelmes bele. Nem jó szemmel nézik ezt Kontraék s mikor lopás történik a háznál, Liskára fogják s elüldözik a báltól. Pedig a rabló Mravcsák, vándorló legény, akit az ékszeres később elárulnak. Kiderül büne s végül is Liszka és Miklós boldogok lesznek.

**LEGSZEBB BORSALINO ÉS
PICHLER FÉRFIKALAPOK.**

Kitűnő férfi fehérneműk és különleges szép nyakkendők.

LENGYEL UTÓDA, FRANK IMRÉNÉL

a „Dréher“ sörösarnok mellett. Telefon 855. szám.

A limonádé-ezredes.

Énekes vigjáték 3 felvonásban. Egy német vigjátékból írta: Harsányi Zsolt. Zenéjét szerzette: Vincze Zsigmond. Rendező: Irmay Béla. Karagy: Martonfalvy György.

Személyek:

Gróf Szentmarjay ezredes — — — — —	Máthé Gyula
Lenke, leánya — — — — —	Aranyosi Nusi

Kelemen, őrnagy — — — — —	Lángh Lajos
Terézia, a felesége — — — — —	Vámos Gizi
Thass kápitány — — — — —	Szakács Árpád
Margit, a felesége — — — — —	Székelyné
Ernyeiné, egy főhadnagy özvegye — — — — —	M. Tordai Erzsi
Von Planitz-Neuhauser főhadn., adjutáns	Lévai Farkas
Olga, a felesége — — — — —	Csanádi I.
Gravenstedt György herceg, hadnagy —	Falussi István
Kemény — — — — —	Pető Pál
Csók hadnagyok — — — — —	Szászhalmy
Nagymaté — — — — —	Kállai K.
Miska, György kutyamosója — — — — —	Kassai K.
Kati, az ezredes szakácsnője — — — — —	Borbély Lili
Szekerkáné — — — — —	H. Serfőzi Etel

A debreczeni színház
művészei és művésznői

Kobrak

czipőkben
aratják sikereiket.

Az ostrom.

Színmű 3 felvonásban. Irta: Bernstein Henri. Fordította: Biró Lajos.

Méritál — — — — —	Zilahy Gyula
Renée — — — — —	Halasi Mariska
Frepeau — — — — —	Lajthay Károly
Georgett — — — — —	Vajda Ilonka
Garanczér — — — — —	Szilágyi Ernő
Dániel — — — — —	Bérczi Ernő
Julien — — — — —	Szászhalmy György
Inas — — — — —	Kállay

Pokol Mulató

Petőfi-tér 7. A volt Hajnal-Mulató átalakított helyiségeiben. Telefon 9-78.

Kabaré előadások a legkiválóbb kabaré és orfeum művészek felléptével.

Esténként pontosan 10 órai kezdettel elsörendü zenés, táncos, humoros előadások.

Belépő-jegyek este 9 órától kezdve a pénztárnál K 1:50 és K 1:—

➤ Éjfél után keringőverseny a Rózsateremben. ◀

Merital, az előkelő politikus, a miniszterelnökség küszöbéig ért. Másik boldogság is közeledik hozzá. Renée, akit ő a fiának szánt feleségül, bevallja neki, hogy titokban régen szereti. A boldogságot azonban nagy veszedelem fenyegeti. Politikai ellenfelei egy rég eltemetettnek vélt titkát assák ki és közhírré teszik, hogy Merital ifju korában lopást követett el. Meritalnak az a legkellemetlenebb, hogy Frepeau, az ő politikai barátja a lopási esetet a maga lapjában megcáfolta. Merital megtudja, hogy Frepeau mily kétszínű szerepet játszott. Frepeau maga szeretne miniszterelnök lenni, maga inszenálta Merital meggyanúsítását és csak azért védelmezi, mert tudja, hogy Merital tényleg hibázott. Merital azonban megfordítja a fegyvert Frepeau ellen és diadalmasan kerül ki az ügyből. Pedig már tulajdon gyermekei is kételkednek benne. Csak Renée nem tágit mellőle. III. Merital elmondja Renée-nek az ifjúkori botlás történetét. Renée jobban szereti, mint valaha és semmi sem áll többé útjába kettejük boldogságának.

Kovács Gyula és Társa

nőidivat termei Debreczen. Főter 55.

(Hungária kávéház mellett.)

Őszi és téli ujdonságok női felöltőkben. Divatbundák, plüsch- és szőrme kabátok, leány és gyermek felöltők, boák és muffok. Costümök, pongyolák, színházi és esti köpenyek divatszínekben **a legolcsóbb árak mellett** Csipke, selyem és szövetblousok, divatos kötött kabátok dus választéka.

TÉLI női és férfi kalapok, ★★★★★★
TÉLI női, férfi- és gyermek- sapkák, ★★
TÉLI kötött női kabátok és léleklelegítők,
TÉLI tricót- és kötött kesztyűk, ★★★★★★
TÉLI szövött alsó-ingek és nadrágok. ★★

Gyermekjátékok és disztárgyak **Schwarz M. L.-nél**
 (Megyeház mellett.) ★★★★★★ (Megyeház mellett.)

URANUS

E héten!
A „KORONA-PASSAGEBAN“

SZÍNHÁZ

E héten!
A „KORONA-PASSAGEBAN“.

Hétfőn, kedden, szerdán, november 11., 12. és 13-án

ASTA NIELSEN FELLÉPTÉVEL

LE AZ ÁLARCCAL!

Társadalmi színmű 3 felv. Irta: Urbán Gad és pompás „PÁTHÉ“-féle elite új műsor!

Csütörtökön, november kó 14-én.

Csak egy nznpig!

NAPOLEON CIKLUS!

HÁROM RÉSZBEN!

I. rész. A BONAPARTÉK SZÜLŐFÖLDJE.

A BUDAPESTI „URANIA“ VENDÉGJÁTÉKA.

Előadás kezdete este pont 6 és 9 óraker. — Rendes helyárrakkal!

Pénteken, szombaton és vasárnap, november hó 15., 16. és 17-én

„A NORDISK-FILM COMPAGNIE“ UJDONSÁGA WALDEMAR PSILANDBR ÉS ELSE FRÖLICH FELLÉPTÉVEL

AZ ERŐSEBB.

Társadalmi dráma 2 felvonásban.

Szabó Miklós

Debreczen, Piacz-utcza 19. sz. alatt
(volt Ranunkel házban.)

Rendelésszerűen készült, kész férfi, fiu és gyermekruha

különlegességek állandóan raktáron.

Felöltők, télikabátok.

Külön mértékszerinti angol uri szabóság.

Helyi és megyei telefon 10—64.

Legolcsóbb szabott árak minden darabon feltüntetve.

Szép szobai növényeket, élővirágból izlésesen összeállított csokrokat, koszorukat es friss levágott virágokat jutányosan ajánl

JANATKA ALAJOS

kertészeti telepe Szoboszlai-ut 13. sz.

VIRÁGCSARNOK: Piac-utca 59. sz.